

Arrest

nr. 310 770 van 5 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 23 maart 2023 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 26 oktober 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Abgal clan. U bent geboren op 12 september 2002 in Cadale, regio Middle Shabelle. U groeit op in het dorp Geedi Xeyr in het district Cadale. U gaat niet naar school, maar helpt uw ouders met het huishouden en de geiten.

In januari 2019 komen enkele mannen van Al Shabaab met uw vader en uw broer A(...) praten. Zij willen dat u met A(...) M(...), één van hun leden, trouwt. Uw vader en broer weigeren dat. Al Shabaab komt enkele keren terug naar de gezinswoning om uw familie te bedreigen. Uw vader en broer blijven weigeren, waarna uw broer A(...) wordt doodgeschoten.

Nog geen week later, in februari 2019, verlaat u het dorp. Uw broer A(...) brengt u tot Cadale, waar u een bus naar Mogadishu neemt. Uw broer A(...) keert terug naar Geedi Xeyr. U verblijft enkele maanden bij O(...), een neef van uw vader, in het district Karan te Mogadishu. U wordt telefonisch bedreigd door Al Shabaab. Uw familie wordt ook nog door Al Shabaab lastiggevallen. O(...) regelt uw vertrek uit Somalië en helpt u met de aanvraag van een paspoort. Uiteindelijk wordt uw vader in de loop van het jaar 2022 door Al Shabaab meegenomen.

In mei 2019 verlaat u Somalië. U reist via Turkije naar Griekenland, waar u een verzoek tot internationale bescherming indient op 7 juni 2019. U wordt op 1 januari 2022 de internationale bescherming toegekend. U reist in mei van dat jaar via Italië naar Zwitserland om uw zus te bezoeken. U dient er een verzoek tot internationale bescherming in. In januari 2023 verlaat u Zwitserland en reist u via Italië terug naar Griekenland. Op 14 februari 2023 reist u opnieuw via Italië naar Zwitserland. Op 21 maart 2023 besluiten de Zwitserse asielautoriteiten echter dat u geen internationale bescherming toegekend krijgt. Begin maart reist u van Zwitserland naar Frankrijk, waarna u verder reist naar België. U komt op 23 maart 2023 aan in België en dient op 24 maart 2023 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). 10 februari 2023 bent u, vanop afstand, getrouwd met H(...) A(...) O(...), die in Frankrijk verblijft.

U uit eveneens een vrees voor genitale verminking vanwege uw ongeboren dochter.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: medische documenten, foto van uw Grieks identiteitsbewijs en vluchtelingenpaspoort, brief uithuiszetting te Griekenland, attest genitale verminking, lidkaart GAMS, curriculum vitae, huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen, als ook uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 01/01/2022 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonde dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de

door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw identiteit en leefomstandigheden in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen alsook over de omstandigheden waarin u in Somalië verbleef kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst alsook het persoonlijke profiel is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, regio van herkomst of persoonlijke verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich er zouden hebben voorgedaan of de omstandigheden waarin deze asielmotieven zouden hebben plaatsgevonden, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn specifieke profiel, eerdere verblijfplaatsen of omstandigheden van zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw identiteit en uw werkelijke leefomstandigheden.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat u voor de Belgische asielinstanties verklaart dat u geboren bent op 12 september 2002 (notities CGVS, p. 4 + Verklaring DVZ, vraag 4), hoewel u voor de Zwitserse asielinstanties nog verklaarde geboren te zijn op 17 oktober 2000 en dit voor de Zwitserse asielinstanties ook aantoonde aan de hand van Somalische documenten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verklaart u in Zwitserland wel verklaard te hebben dat u geboren bent in het jaar 2002, maar dat het foutief genoteerd werd en dat u daar niets mee te maken heeft (notities CGVS, p. 4). Uw vergoelijking komt echter niet overeen met de informatie die blijkt uit het Zwitserse asioldossier aangezien u zelf Somalische documenten neerlegde. Het CGVS kan dan ook enkel opmerken dat u tracht de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden aangaande uw werkelijke leeftijd en identiteit.

U verklaart verder voor de DVZ van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië in mei 2019 in het dorp Geedheer (Geedi Xeyr) verbleven te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Voor het CGVS verklaart u tot februari 2019 steeds in Geedi Xeyr gewoond te hebben (notities CGVS, p. 15-17). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt verder dat u van februari tot en met mei 2019 in het district Karan, Mogadishu, verbleef bij een neef van uw vader, waar u onderdook en steeds binnen bleef, behalve om uw paspoort aan te vragen. Voor de Zwitserse asielautoriteiten verklaarde u echter dat uw laatste officiële adres in het district Yaqshid te Mogadishu was (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Ook de Somalische documenten die u neerlegde voor de Zwitserse asielinstanties geven aan dat u in Yaqshid woonachtig bent. Uw verklaringen over het district in Mogadishu waar u verbleef komen niet overeen met uw verklaringen voor de Zwitserse asielinstantie. Bovendien lijken uw verklaringen in Zwitserland eerder te wijzen op een langdurig verblijf in Mogadishu, en niet slechts een verblijf van enkele maanden, aangezien op de door u in Zwitserland neergelegde documenten Yaqshid wordt vermeld als adres.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat u voor de Zwitserse asielinstanties verklaarde dat uw zus H(...) jonger is dan u (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw zus H(...) ouder is dan uzelf (Verklaring DVZ, vraag 18). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw zus H(...). Dit tast de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden identiteit en leefomstandigheden verder aan.

Voor de Zwitserse asielinstantie verklaarde u bovendien nooit een identiteitskaart aangevraagd te hebben (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat u uw Somalische identiteitskaart in Turkije heeft achtergelaten (Verklaring DVZ, vraag 26). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw Somalische identiteitskaart.

U verklaart tevens dat u uit een nomadische familie stamt (notities CGVS, p. 4-5), dat u voor het (jonge) vee zorgde en tijdens droogteperiodes met de familie meeging om het vee op andere locaties te laten grazen. Echter, gevraagd naar de seizoenen, kent u slechts 3 van de 4 seizoenen bij naam (notities CGVS, p. 12-13). Gevraagd naar het vierde seizoen, verklaart u nogal veel te vergeten. Opgemerkt dat u als nomade de seizoenen wel degelijk dient te kennen, verklaart u het vergeten te zijn omdat u al een tijdje weg bent (uit Somalië), u veel vergeet en wijt u het ook aan uw zwangerschap. Gevraagd of u reeds met een dokter of een psycholoog gesproken heeft hierover, verklaart u dat nog niet gedaan te hebben. U verklaart dat er wel een afspraak op komst is, maar u weet niet wanneer die gepland zal worden. Ook na afloop van het onderhoud

voor het CGVS bezorgt u geen informatie dat u ondertussen met een dokter of een psycholoog gesproken heeft, laat staan dat er onderzoeken gevoerd werden naar uw beweerdte vergeetachtigheid. U wijt uw gebrek aan kennis aan een wel heel gemakkelijk argument, nl. gewone vergeetachtigheid, zonder dat u dit onderbouwt met attesten van een dokter of een psycholoog. U verklaart echter uit een nomadische familie te stammen, dat u met uw familie meeging tijdens de droogtes en dat u zelf ook voor dieren zorgde. Uw redenering dat u zelf nooit bezig was met de seizoenen (notities CGVS, p. 21), kan dan ook niet als een geldig argument worden aangenomen voor uw ontbrekende kennis, en tast de geloofwaardigheid van uw vermeend profiel van nomade danig aan. Nomaden leven immers op het ritme van de seizoenen, waardoor het niet aannemelijk is dat u de seizoenen niet zou kennen of deze zomaar zou vergeten. Bovendien weet u niet in welke periode van het jaar het droogteseizoen jilaal valt (notities CGVS, p. 11-12), noch in welk seizoen u uw dorp beweerdelijk verlaten heeft en uw broer gedood werd door Al Shabaab (notities CGVS, p. 21). Bovendien moet er drie keer gevraagd worden naar het seizoen dat de geiten zwanger worden (notities CGVS, p. 14-15), hoewel u zelf beweerdelijk voor de jonge geitjes en zwangere geiten moest zorgen. Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u lid bent van een nomadische familie en dat u zelf voor de (jonge) dieren moest zorgen en is het bijgevolg niet geloofwaardig dat u in de door u geschetste omstandigheden in het dorp Geedi Xeyr heeft gewoond.

Hierbij kan tevens opgemerkt worden dat u, hoewel u verklaart tijdens droogteperiodes het dorp te verlaten en met het vee en uw familie mee te verhuizen (zie supra), elders verklaart dat u het dorp Geedi Xeyr nooit verliet (notities CGVS, p. 8 + p. 15). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u lid bent van een nomadische familie in een klein dorpje nog verder aan.

Aangaande uw herkomst uit het dorp Geedi Xeyr kan verder opgemerkt worden dat u nooit gehoord heeft over het dorp Gaagaha (notities CGVS, p. 31 + p. 36), hoewel uit informatie blijkt dat dit dorp wel zeer dicht bij Geedi Xeyr gesitueerd is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dat u het dorp Gaagaha niet kent, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Geedi Xeyr verder grondig aan.

Hoewel u verder verklaart dat in 2016 geen water beschikbaar was via de enige waterput in het dorp Geedi Xeyr, kent u de reden niet dat deze put droog stond (notities CGVS, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat u totaal geen idee zou hebben waarom deze waterput droog stond, indien uw broers soms meer dan een dag en een nacht weg waren om water te gaan halen op dat moment.

Bovendien gevraagd naar uw clanoudste in Geedi Xeyr, verklaart u dat er op dit moment geen clanoudsten zijn omdat Al Shabaab dat niet wil (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd wie dat vroeger was, noemt u N(...) M(...) S(...), waarna u verklaart dat u eigenlijk niet weet tot welke clan hij behoort en dat hij misschien zelfs tot de Tumaal-clan behoorde. Opgemerkt dat het een enorm groot verschil is of die man behoort tot de Tumaal of de Abgal – aangezien Tumaal een minderheidsclan is en gediscrimineerd wordt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) -, verklaart u dat het ook al lang geleden is. Het is echter niet aannemelijk dat u niet zou weten of clanoudere N(...) M(...) S(...) behoort tot de clan van uw vader dan wel de clan van uw moeder (notities CGVS, p. 5-6 + Verklaring DVZ, vraag 6e), te meer gelet op het belang van de clanaffiliatie binnen de Somali samenleving (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Tijdens het onderhoud overigens gevraagd of uw ouders u dingen op het hart drukten die u zeker niet mocht doen, verklaart u dat ze u vnl. waarschuwden voor de waterput (notities CGVS, p. 9-10). Gevraagd of ze u ergens voor waarschuwden eens u wat ouder was, verklaart u dat u niet buiten het dorp mocht komen van uw ouders omdat het riskant is voor vrouwen en meisjes omdat ze meegenomen kunnen worden om te trouwen met een lid van Al Shabaab. Gevraagd of uw ouders dit niet wilden voor u, verklaart u dat ze dat absoluut niet wilden. Gevraagd naar recente gebeurtenissen in het dorp, verklaart u o.m. dat A(...) door Al Shabaab meegenomen werd om onder dwang te trouwen met een lid van Al Shabaab, maar dat zij later gebruikt werd om een zelfmoordaanslag te plegen in Mogadishu (notities CGVS, p. 21-22). Later gevraagd of u er ooit over had nagedacht dat Al Shabaab u kon komen halen, verklaart u daar persoonlijk niet goed over nagedacht te hebben omdat u nog jong was (notities CGVS, p. 33-34), hoewel ze ook meisjes ten huwelijk vragen die nog jonger zijn dan uzelf. Gevraagd naar de reden dat u hier niet over heeft nagedacht, verklaart u dat ze uw zussen ook niet zijn komen halen en dat u niet bang was omdat het nog niet was voorgekomen in uw familie. Het tast echter de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat u hier zelf nooit over nagedacht heeft, te meer daar uw ouders u hier reeds voor waarschuwden en u dan zeiden het dorp niet te verlaten en dat een meisje uit uw dorp gebruikt werd om een zelfmoordaanslag te plegen. Dat u er nooit over nagedacht heeft dat u door Al Shabaab zou meegenomen kunnen worden, is niet aannemelijk. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerdte leefomstandigheden in Somalië verder grondig aan.

Het verwondert bovendien uitermate dat Al Shabaab uw vader in de loop van het jaar 2022 nog zou hebben meegenomen (notities CGVS, p. 23), hoewel Al Shabaab al in januari 2019 aan uw vader zou hebben verteld dat u met één van hun leden moest trouwen (notities CGVS, p. 32-33) en u de daaropvolgende maand het dorp verliet en Somalië verlaten heeft in mei 2019 (notities CGVS, p. 15-16).

Het verwondert tevens dat uw broer A(...) zelf terugkeert naar uw dorp, indien hij u zou hebben weggebracht naar Cadale zodat u naar Mogadishu kan gaan (notities CGVS, p. 16), te meer daar u zelf het dorp nog nooit verlaten had (notities CGVS, p. 8 + p. 15) en u meermaals gewaarschuwd werd dat het niet veilig was voor meisjes om ver weg te gaan (notities CGVS, p. 9-10).

Gezien het door u geschetste profiel van iemand die altijd in een klein dorp zou hebben gewoond (zie supra) en nooit enige vorm van onderwijs zou hebben genoten (notities CGVS, p.19), is het evenwel opmerkelijk dat u veelvuldig binnen Europa heeft gereisd met uw Griekse verblijfsdocumenten, om uw zus in Zwitserland te bezoeken en daarna om een vriendin in Griekenland te helpen met haar kinderen (Verklaring DVZ, p.12-13).

Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u uw Griekse documenten in Italië verloor in februari 2023, nadat u van Zwitserland reeds naar Griekenland was teruggekeerd (Verklaring DVZ, p. 12). Voor de Zwitserse asielautoriteit verklaarde u echter reeds op 29 juli 2022 dat u uw Griekse documenten aan een smokkelaar had afgegeven (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw inconsistente verklaringen aangaande uw Griekse documenten, wijzen er nogmaals op dat u de Belgische, en andere Europese, asielinstanties bewust om de tuin tracht te leiden.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, maakt u niet alleen uw identiteit en profiel niet aannemelijk, maar eveneens uw reis en uw levensomstandigheden voor uw aankomst in België. De door u geuite vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 32), is hierdoor niet aannemelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw identiteit, noch aan uw leefomstandigheden in Geedi Xeyr, in Somalië, noch aan uw beweerde problemen met Al Shabaab. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw profiel, m.n. dat van nomade woonachtig in Geedi Xeyr, in het district Cadale, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw reële levensomstandigheden in Somalië, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze omstandigheden hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Bovendien schept u geen duidelijkheid wat betreft uw werkelijke levensomstandigheden en profiel in uw land van herkomst.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 23/07/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (notities CGVS, p. 2-3). U werd op het einde van het onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen (notities CGVS, p. 35-36). Bijgevolg

kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië, noch aan uw verklaringen betreffende uw levensomstandigheden en profiel. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (notities CGVS, p. 2-3). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U uit een vrees voor besnijdenis vanwege uw ongebornen dochter (notities CGVS, p. 32 + p. 34-35). Het CGVS is echter niet in staat een onderzoek te doen naar de feitelijke vrees voor genitale verminking vanwege uw dochter, aangezien zij nog niet geboren is. De door u neergelegde documenten, nl. het medisch certificaat aangaande uw eigen genitale verminking, de lidkaart van GAMS en de historiek van uw medisch dossier wijzigen dit gegeven niet.

U legt in het kader van deze procedure eveneens foto's van een Griekse verblijfsvergunning, een Grieks vluchtelingenpaspoort en een brief van een uithuiszetting in Griekenland neer. Deze documenten hebben betrekking op uw verblijfsituatie en leefomstandigheden in Griekenland, maar wijzigen de hierboven gedane vaststellingen niet.

De door u neergelegde curriculum vitae en huwelijksakte werpen geen ander licht op uw verklaringen en de eerder gedane vaststellingen. De neergelegde curriculum vitae werd opgesteld in België en heeft geen betrekking op uw herkomst of levensomstandigheden in Somalië. Wat de huwelijksakte betreft, dient opgemerkt dat het betrekking heeft op het op afstand uitgevoerde huwelijk tussen uzelf en H(...) A(...) O(...) op 10 februari 2023, wanneer u in Griekenland was en hij in Frankrijk verbleef, waardoor het evenmin informatie bevat over uw werkelijke levensomstandigheden in uw land van herkomst (notities CGVS, p.24).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30/08/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, “48”, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en meent dat de adjunct-commissaris *in casu* heeft nagelaten om, rekening houdend met haar specifieke profiel, een grondige analyse uit te voeren van de relevante informatie die door haar werd voorgelegd.

Wat betreft haar leeftijd, stelt verzoekster dat er verschillende elementen de verschillen in haar verklaringen over haar geboortedatum zouden kunnen verklaren. Verzoekster stelt dat culturele en taalkundige verschillen tot misverstanden kunnen leiden *“bij het communiceren van specifieke details zoals de geboortedatum”* en dat zij moeilijkheden ondervonden kan hebben om consistent te communiceren, *“verergerd door linguïstische nuances en uiteenlopende culturele conventies”*. Tevens moet er rekening gehouden worden met de traumatische ervaringen die zij heeft meegemaakt, wat een invloed kan hebben op haar geheugen en de capaciteit om gebeurtenissen consistent te vertellen, aldus verzoekster. Bovendien kunnen de inherente complexiteiten van asielprocedures hebben bijgedragen aan misverstanden, zo stelt verzoekster. Zij voert aan dat zij, geconfronteerd met ondervragingen en administratieve formulieren zonder bijstand van een advocaat *“verwarring of een gebrek aan duidelijkheid in de gestelde vragen”* kan hebben ondervonden.

Aangaande haar kennis van de seizoenen, betoogt verzoekster dat *“het vermogen om de seizoenen bij naam te noemen niet noodzakelijk een onweerlegbaar bewijs vormt voor de authenticiteit van een nomadische ervaring”*. Zij stelt dat *“[t]aalvaardigheden kunnen variëren”* en dat het feit dat zij zich één van de seizoenen niet kan herinneren niet automatisch haar nomadische verleden in twijfel zou moeten trekken. *“Het feit dat ze voor het vee heeft gezorgd en haar familie heeft begeleid tijdens droogteperiodes blijft consistent met het bestaan van een nomadische levensstijl”*, aldus verzoekster. Verzoekster meent verder dat wat betreft het vergeten van de seizoenen en andere details, het cruciaal is om rekening te houden met de effecten van trauma, aangezien de moeilijke ervaringen die ze in Somalië heeft meegemaakt diepgaande gevolgen voor haar geheugen hebben. Verder wijst verzoekster erop dat ze nog geen arts of psycholoog heeft geraadpleegd, wat volgens haar kan worden verklaard door *“beperkingen in tijd en middelen”*, maar er wel een afspraak gepland is. Vervolgens voert verzoekster aan dat de omstandigheden van het onderhoud vaak moeilijk en frustrerend zijn, en dat verzoekers om internationale bescherming onder druk worden gezet niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Verzoekster stelt dat veel verzoekers om internationale bescherming de noodzaak niet inzien om hun verklaringen te herlezen en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren, en zij niet worden *“bijgestaan door hun raadslid tijdens hun onderhoud”*.

bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren". Verzoeker stelt dat "de tegenstrijdigheid het gevolg van een fout in de vaststelling van de feiten gedurende het onderhoud bij DVZ" is en dat de twee versies niet onverenigbaar zijn "als rekening wordt gehouden met het feit dat een verzoeker de gebeurtenissen soms op een niet-chronologische manier kan vertellen, vanwege een gebrek aan continuïteit in zijn ideeën".

Wat betreft haar profiel voert verzoekster aan dat "er geen objectieve informatie in het administratieve dossier toegevoegd is over de bedreigingen die vrouw die gedwongen moet worden om te trouwen in Cadale kunnen beleven". Verzoekster verwijst naar algemene informatie en meent dat de nadruk moet worden gelegd over de hoeveelheid precieze informatie die zij kon verstrekken, en niet op de weinige details waarover zij niet beschikte. Zij betoogt dat Somalië de afgelopen decennia aanzienlijke uitdagingen heeft gekend op het gebied van veiligheid, stabiliteit en bestuur en dat de militante groep Al-Shabaab aanzienlijke invloed heeft uitgeoefend in bepaalde delen van het land, waarbij zij hun strikte interpretatie van de islam opleggen en proberen verschillende aspecten van het dagelijks leven, inclusief handel, te controleren. Zij meent *prima facie* een nood aan internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève te hebben wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van haar politieke overtuigingen in de brede zin en haar behoren tot een sociale groep, met name vrouwen in Cadale die gedwongen worden te trouwen. Verder stelt zij dat zij deel is van een groep van artiesten in Cadale, waardoor haar vrees voor vervolging gekoppeld kan worden aan artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet. Voorts stelt zij geen aanspraak te kunnen maken op de bescherming van de Somalische autoriteiten in Cadale. Zij merkt op dat het administratief dossier geen enkele informatie bevat over het profiel van artiesten in Cadale en de bedreigingen die ze kunnen beleven.

Verzoekster herhaalt verder haar eerdere opmerkingen aangaande de omstandigheden waarin het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) plaatsvindt en stelt hierover het volgende:

"Het lijkt ons dat zodra de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, verklaringen die in de DVZ worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op geldige wijze kunnen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling, op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces". Tevens stelt zij niet in de gelegenheid te zijn gesteld om uit te leggen wat door de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming werd beschouwd, in weerwil van het bepaalde in artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Verzoekster verwijt de adjunct-commissaris voorts een subjectieve beoordeling te hebben gedaan. Onder verwijzing naar een niet nader genoemde COI Focus merkt verzoekster op dat de organisatie van Al-Shabaab in Cadale ondoorzichtig is en dat Al-Shabaab over veel financiële middelen beschikt in Somalië. Zij stelt dat haar profiel "als vrouw die gedwongen moet worden om te trouwen" de oorzaak is van de bedreigingen die zij in Cadale heeft beleefd, dat de dader van de vervolging "in de twee geval[le]n" Al-Shabaab is en dat "[d]e beoordeling dat deze vrezen niet gekoppeld zijn moet verworpen zijn".

Verzoekster verwijst naar het voordeel van de twijfel en naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Ze stelt dat "het feit dat verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om". Verzoekster meent dat de adjunct-commissaris *in casu* niet heeft aangetoond "dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoeker toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben".

Voorts gaat verzoekster in op haar vermeende nood aan subsidiaire bescherming "op basis van de veiligheidssituatie in Cadale". Zij stelt in dit verband dat de adjunct-commissaris zich baseert op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Cadale" van 27 december 2020 en het UNHCR-rapport "Position on Returns to Southern and Central Somalia (update)" van mei 2016 om te concluderen dat zij in Cadale veilig kan wonen. Verzoekster stelt dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing uitgaat van een gedeeltelijke of verkeerde lezing van deze documenten en de beschikbare informatie, en stelt dat hieruit niet blijkt dat Cadale nu een veilige stad is, doch dat er nog veel leden van Al-Shabaab aanslagen plegen in Cadale. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld gepleegd door Al-Shabaab als willekeurig kan worden beoordeeld, ook in Cadale, zo gaat verzoekster verder. Zij gaat verder, onder verwijzing naar algemene informatie, in op de intensiteit van het geweld in Cadale en de impact ervan op het dagelijks leven. Verzoekster voert aan dat het feit dat zij een risicoprofiel heeft, voor haar het risico verhoogt om slachtoffer te worden van dit willekeurig geweld.

Verzoekster vraagt in hoofddorde haar te erkennen als vluchteling, in onderschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen merkt de Raad vooreerst op dat verzoeksters omschrijving van het door haar geschonden geachte artikel “48/” van de Vreemdelingenwet klaarblijkelijk onvolledig is, waardoor het voor de Raad niet duidelijk is welke bepaling van de Vreemdelingenwet zij precies bedoelt. Verder voert verzoekster de schending aan van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepaling geschonden acht. De Raad wijst er bovendien nog op dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven. Voorts voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doch laat zij na te verduidelijken op welke wijze dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) verzoekster niet alleen haar identiteit en profiel, maar eveneens haar reis en levensomstandigheden voor haar aankomst in België niet aannemelijk maakt, waardoor de door haar geuite vrees voor Al-Shabaab niet aannemelijk wordt geacht, omdat (B) verzoekster, met betrekking tot de vraag of zij bij een terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar haar Somalische nationaliteit, doch enig verband met haar persoon aannemelijk moet maken, wat zij onmogelijk maakt door geen duidelijkheid te scheppen over haar voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië, omdat (C) het CGVS niet in staat is een onderzoek te doen naar de feitelijke vrees voor genitale verminking vanwege verzoeksters dochter, aangezien zij nog niet geboren is, en omdat (D) de door verzoekster neergelegde documenten de gedane vaststellingen niet wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart niet terug te kunnen keren naar haar land van herkomst, Somalië, uit vrees vermoord te worden door Al-Shabaab. In januari 2019 zouden er enkele leden van Al-Shabaab met verzoeksters vader en broer A. komen praten zijn. Zij zouden geweld hebben dat verzoekster zou trouwen met een van hun leden, A. M., wat verzoeksters broer en vader geweigerd zouden hebben. Deze leden van Al-Shabaab zouden nog enkele keren teruggekomen zijn, en toen verzoeksters vader en broer bleven weigeren, zouden ze verzoeksters broer doodgeschoten hebben. Naar aanleiding van deze gebeurtenissen zou verzoekster in februari 2019 haar dorp verlaten hebben en enkele maanden bij een neef van haar vader in Mogadishu verbleven hebben. In Mogadishu zou verzoekster nog telefonisch lastiggevallen zijn door de leden van Al-Shabaab en ook haar familie zou nog door hen zijn lastiggevallen. In mei 2019 zou verzoekster Somalië verlaten hebben. In de loop van het jaar 2022 zou verzoeksters vader door de leden van Al-Shabaab zijn meegenomen. Behalve een vrees om bij terugkeer naar haar land van herkomst door Al-Shabaab te zullen worden vermoord stelt verzoekster een vrees te koesteren voor genitale verminking in hoofde van haar ongeboren dochter.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Vooreerst wijst de Raad erop dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. Hij dient daarbij, gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van hem overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid en artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. *In casu* blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS van 23 juli 2023 uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht en op het feit dat het, voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, van uitermate groot belang is dat zij zicht biedt op haar nationaliteit, achtergrond en plaatsen en omstandigheden van eerder verblijf vóór haar komst naar België (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoekster, in weerwil van de medewerkingsplicht die op haar rust, nalaat om een zicht te bieden op haar feitelijke herkomst en de plaatsen waar zij verbleef in Somalië en niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het dorp Geedi Xeyr, gelegen in het district Cadale in de regio Middle Shabelle in Somalië.

De adjunct-commissaris wijst er vooreerst terecht op dat verzoekster sinds haar aankomst in Europa verschillende geboortedata heeft opgegeven. Dit wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt toegelicht:

“Eerst en vooral dient opgemerkt dat u voor de Belgische asielinstanties verklaart dat u geboren bent op 12 september 2002 (notities CGVS, p. 4 + Verklaring DVZ, vraag 4), hoewel u voor de Zwitserse asielinstanties nog verklaarde geboren te zijn op 17 oktober 2000 en dit voor de Zwitserse asielinstanties ook aantoonde aan de hand van Somalische documenten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verklaart u in Zwitserland wel verklaard te hebben dat u geboren bent in het jaar 2002, maar dat het foutief genoteerd werd en dat u daar niets mee te maken heeft (notities CGVS, p. 4). Uw vergoelijking komt echter niet overeen met de informatie die blijkt uit het Zwitserse asielsdossier aangezien u zelf Somalische documenten neerlegde. Het CGVS kan dan ook enkel opmerken dat u tracht de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden aangaande uw werkelijke leeftijd en identiteit.”

Verzoekster kan niet overtuigen waar zij het verschil in haar verklaringen aangaande haar geboortedatum tracht te verschonen door aan te voeren dat culturele en taalkundige verschillen tot misverstanden kunnen leiden bij het communiceren en de moeilijke communicatie wordt verergerd door *“linguïstische nuances en uiteenlopende culturele conventies”*. De Raad wijst er in navolging van de adjunct-commissaris op dat de geboortedatum die zij in Zwitserland verklaarde te hebben overeenkomt met de door haar neergelegde Somalische documenten (AD, stuk 6, ‘Landeninformatie’, nr. 3). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat, waar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud haar tegenstrijdige verklaringen betreffende haar geboortedatum tracht te verklaren door te beweren dat haar geboortedatum in Zwitserland verkeerd genoteerd werd (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), dit niet wegneemt dat de door haar verklaarde geboortedatum in België nog steeds in strijd is met de betreffende Somalische documenten. De Raad begrijpt niet hoe de beweerde culturele en taalkundige verschillen ertoe kunnen leiden dat verzoekster tot tweemaal toe verklaart een geboortedatum te hebben die niet strookt met de door haar neergelegde documenten, temeer er een tolk Somalisch aanwezig was en verzoekster haar verklaring bij de DVZ, waarin haar geboortedatum genoteerd werd, ter goedkeuring ondertekend heeft (AD, stuk 7, verklaring DVZ). Tevens voert verzoekster aan dat de traumatische ervaringen die zij heeft doorgemaakt een invloed kunnen hebben op haar geheugen en de capaciteit om gebeurtenissen consistent te vertellen. Uit de stukken in het administratief dossier kan evenwel niet blijken dat verzoekster door deze vermeende traumatische ervaringen verhinderd werd om volwaardige verklaringen af te leggen en haar relaas uiteen te zetten. Bovendien hebben noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond tijdens haar persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS aangehaald dat van haar, al dan niet omwille van psychologische problemen of stress, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verzoekster brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van haar beweringen in dit verband. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om haar identiteit en leeftijd correct weer te geven. Voorts betoogt verzoekster dat de *“inherente complexiteiten van asielprocedures hebben bijgedragen aan misverstanden”* en dat zij, doordat zij werd geconfronteerd met *“ondervragingen en administratieve formulieren zonder de bijstand van een advocaat”* verwarring of een gebrek aan duidelijkheid in de gestelde vragen kan hebben ondervonden. Verzoekster licht evenwel niet toe, en de Raad ziet bijgevolg niet in, hoe de afwezigheid van een advocaat aan het begin van de procedure haar zou hebben verhinderd de kernelementen van haar identiteit, zoals haar geboortedatum, correct weer te geven. Bovendien wordt erop gewezen dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS wel werd bijgestaan door haar advocaat. Tevens werd er aan het begin van het persoonlijk onderhoud door de *protection officer* van het CGVS duidelijk meegedeeld dat als verzoekster iets niet begrijpt, het belangrijk is dat zij dit onmiddellijk meldt (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat wanneer de *protection officer* van het CGVS vroeg naar verzoeksters geboortedatum, er zich geen dergelijke problemen voordeden (*Ibid.*, p. 4). Verzoekster bevestigde aan het einde van haar persoonlijk onderhoud alle vragen en de tolk goed te hebben begrepen (*Ibid.*, p. 36). Verzoekster kan met haar betoog dan ook geen afbreuk doen aan de redelijke verwachting dat zij met betrekking tot haar identiteit en leeftijd correcte en coherente verklaringen aflegt doorheen de verschillende procedures die zij in verschillende Europese landen doorloopt of initieert met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming. Gelet op het voorgaande blijft verzoekster hiertoe echter in gebreke.

Voorts stelt de adjunct-commissaris vast dat verzoekster aangaande haar eerdere verblijfplaatsen in Somalië, haar familiesamenstelling en haar identiteitsdocumenten evenmin coherente verklaringen aflegt. De adjunct-commissaris zet hierover in de bestreden beslissing het volgende uiteen:

“U verklaart verder voor de DVZ van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië in mei 2019 in het dorp Geedheer (Geedi Xeyr) verbleven te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Voor het CGVS verklaart u tot februari 2019 steeds in Geedi Xeyr gewoond te hebben (notities CGVS, p. 15-17). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt verder dat u van februari tot en met mei 2019 in het district Karan, Mogadishu, verbleef bij een neef van uw vader, waar u onderdook en steeds binnen bleef, behalve om uw paspoort aan te vragen. Voor de Zwitserse asielautoriteiten verklaarde u echter dat uw laatste officiële adres in het district Yaqshid te

Mogadishu was (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Ook de Somalische documenten die u neerlegde voor de Zwitserse asielinstanties geven aan dat u in Yaqshid woonachtig bent. Uw verklaringen over het district in Mogadishu waar u verbleef komen niet overeen met uw verklaringen voor de Zwitserse asielinstantie. Bovendien lijken uw verklaringen in Zwitserland eerder te wijzen op een langdurig verblijf in Mogadishu, en niet slechts een verblijf van enkele maanden, aangezien op de door u in Zwitserland neergelegde documenten Yaqshid wordt vermeld als adres.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat u voor de Zwitserse asielinstanties verklaarde dat uw zus H(...) jonger is dan u (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw zus H(...) ouder is dan uzelf (Verklaring DVZ, vraag 18). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw zus H(...). Dit tast de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden identiteit en leefomstandigheden verder aan.

Voor de Zwitserse asielinstantie verklaarde u bovendien nooit een identiteitskaart aangevraagd te hebben (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat u uw Somalische identiteitskaart in Turkije heeft achtergelaten (Verklaring DVZ, vraag 26). U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande uw Somalische identiteitskaart."

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om bovenstaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De adjunct-commissaris dient voorts te worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing met redenen als volgt motiveert:

"U verklaart tevens dat u uit een nomadische familie stamt (notities CGVS, p. 4-5), dat u voor het (jonge) vee zorgde en tijdens droogteperiodes met de familie meeding om het vee op andere locaties te laten grazen. Echter, gevraagd naar de seizoenen, kent u slechts 3 van de 4 seizoenen bij naam (notities CGVS, p. 12-13). Gevraagd naar het vierde seizoen, verklaart u nogal veel te vergeten. Opgemerkt dat u als nomade de seizoenen wel degelijk dient te kennen, verklaart u het vergeten te zijn omdat u al een tijdje weg bent (uit Somalië), u veel vergeet en wijt u het ook aan uw zwangerschap. Gevraagd of u reeds met een dokter of een psycholoog gesproken heeft hierover, verklaart u dat nog niet gedaan te hebben. U verklaart dat er wel een afspraak op komst is, maar u weet niet wanneer die gepland zal worden. Ook na afloop van het onderhoud voor het CGVS bezorgt u geen informatie dat u ondertussen met een dokter of een psycholoog gesproken heeft, laat staan dat er onderzoeken gevoerd werden naar uw beweerdte vergeetachtigheid. U wijt uw gebrek aan kennis aan een wel heel gemakkelijk argument, nl. gewone vergeetachtigheid, zonder dat u dit onderbouwt met attesten van een dokter of een psycholoog. U verklaart echter uit een nomadische familie te stammen, dat u met uw familie meeding tijdens de droogtes en dat u zelf ook voor dieren zorgde. Uw redenering dat u zelf nooit bezig was met de seizoenen (notities CGVS, p. 21), kan dan ook niet als een geldig argument worden aangenomen voor uw ontbrekende kennis, en tast de geloofwaardigheid van uw vermeend profiel van nomade danig aan. Nomaden leven immers op het ritme van de seizoenen, waardoor het niet aannemelijk is dat u de seizoenen niet zou kennen of deze zomaar zou vergeten. Bovendien weet u niet (...) in welk seizoen u uw dorp beweerdelijk verlaten heeft en uw broer gedood werd door Al Shabaab (notities CGVS, p. 21). Bovendien moet er drie keer gevraagd worden naar het seizoen dat de geiten zwanger worden (notities CGVS, p. 14-15), hoewel u zelf beweerdelijk voor de jonge geitjes en zwangere geiten moest zorgen. Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u lid bent van een nomadische familie en dat u zelf voor de (jonge) dieren moest zorgen en is het bijgevolg niet geloofwaardig dat u in de door u geschetste omstandigheden in het dorp Geedi Xeyr heeft gewoond.

Hierbij kan tevens opgemerkt worden dat u, hoewel u verklaart tijdens droogteperiodes het dorp te verlaten en met het vee en uw familie mee te verhuizen (zie supra), elders verklaart dat u het dorp Geedi Xeyr nooit verliet (notities CGVS, p. 8 + p. 15). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u lid bent van een nomadische familie in een klein dorpje nog verder aan.

Aangaande uw herkomst uit het dorp Geedi Xeyr kan verder opgemerkt worden dat u nooit gehoord heeft over het dorp Gaagaha (notities CGVS, p. 31 + p. 36), hoewel uit informatie blijkt dat dit dorp wel zeer dicht bij Geedi Xeyr gesitueerd is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dat u het dorp Gaagaha niet kent, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Geedi Xeyr verder grondig aan.

Hoewel u verder verklaart dat in 2016 geen water beschikbaar was via de enige waterput in het dorp Geedi Xeyr, kent u de reden niet dat deze put droog stond (notities CGVS, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat u totaal geen idee zou hebben waarom deze waterput droog stond, indien uw broers soms meer dan een dag en een nacht weg waren om water te gaan halen op dat moment.

Bovendien gevraagd naar uw clanoudste in Geedi Xeyr, verklaart u dat er op dit moment geen clanoudsten zijn omdat Al Shabaab dat niet wil (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd wie dat vroeger was, noemt u N(...) M(...) S(...), waarna u verklaart dat u eigenlijk niet weet tot welke clan hij behoort en dat hij misschien zelfs tot de Tumaal-clan behoorde. Opgemerkt dat het een enorm groot verschil is of die man behoort tot de Tumaal of de Abgal – aangezien Tumaal een minderheidsclan is en gediscrimineerd wordt (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) – , verklaart u dat het ook al lang geleden is. Het is echter niet aannemelijk dat u niet zou weten of clanoudere N(...) M(...) S(...) behoort tot de clan van uw vader dan wel

de clan van uw moeder (notities CGVS, p. 5-6 + Verklaring DVZ, vraag 6e), te meer gelet op het belang van de clanaffiliatie binnen de Somali samenleving (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Tijdens het onderhoud overigens gevraagd of uw ouders u dingen op het hart drukten die u zeker niet mocht doen, verklaart u dat ze u vnl. waarschuwden voor de waterput (notities CGVS, p. 9-10). Gevraagd of ze u ergens voor waarschuwden eens u wat ouder was, verklaart u dat u niet buiten het dorp mocht komen van uw ouders omdat het riskant is voor vrouwen en meisjes omdat ze meegenomen kunnen worden om te trouwen met een lid van Al Shabaab. Gevraagd of uw ouders dit niet wilden voor u, verklaart u dat ze dat absoluut niet wilden. Gevraagd naar recente gebeurtenissen in het dorp, verklaart u o.m. dat A(...) door Al Shabaab meegenomen werd om onder dwang te trouwen met een lid van Al Shabaab, maar dat zij later gebruikt werd om een zelfmoordaanslag te plegen in Mogadishu (notities CGVS, p. 21-22). Later gevraagd of u er ooit over had nagedacht dat Al Shabaab u kon komen halen, verklaart u daar persoonlijk niet goed over nagedacht te hebben omdat u nog jong was (notities CGVS, p. 33-34), hoewel ze ook meisjes ten huwelijk vragen die nog jonger zijn dan uzelf. Gevraagd naar de reden dat u hier niet over heeft nagedacht, verklaart u dat ze uw zussen ook niet zijn komen halen en dat u niet bang was omdat het nog niet was voorgekomen in uw familie. Het tast echter de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat u hier zelf nooit over nagedacht heeft, te meer daar uw ouders u hier reeds voor waarschuwden en u dan zeiden het dorp niet te verlaten en dat een meisje uit uw dorp gebruikt werd om een zelfmoordaanslag te plegen. Dat u er nooit over nagedacht heeft dat u door Al Shabaab zou meegenomen kunnen worden, is niet aannemelijk. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde leefomstandigheden in Somalië verder grondig aan. Het verwondert bovendien uitermate dat Al Shabaab uw vader in de loop van het jaar 2022 nog zou hebben meegenomen (notities CGVS, p. 23), hoewel Al Shabaab al in januari 2019 aan uw vader zou hebben verteld dat u met één van hun leden moest trouwen (notities CGVS, p. 32-33) en u de daaropvolgende maand het dorp verliet en Somalië verlaten heeft in mei 2019 (notities CGVS, p. 15-16). Het verwondert tevens dat uw broer A(...) zelf terugkeert naar uw dorp, indien hij u zou hebben weggebracht naar Cadale zodat u naar Mogadishu kan gaan (notities CGVS, p. 16), te meer daar u zelf het dorp nog nooit verlaten had (notities CGVS, p. 8 + p. 15) en u meermaals gewaarschuwd werd dat het niet veilig was voor meisjes om ver weg te gaan (notities CGVS, p. 9-10). Gezien het door u geschetste profiel van iemand die altijd in een klein dorp zou hebben gewoond (zie supra) en nooit enige vorm van onderwijs zou hebben genoten (notities CGVS, p.19), is het evenwel opmerkelijk dat u veelvuldig binnen Europa heeft gereisd met uw Griekse verblijfsdocumenten, om uw zus in Zwitserland te bezoeken en daarna om een vriendin in Griekenland te helpen met haar kinderen (Verklaring DVZ, p.12-13). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u uw Griekse documenten in Italië verloor in februari 2023, nadat u van Zwitserland reeds naar Griekenland was teruggekeerd (Verklaring DVZ, p. 12). Voor de Zwitserse asielautoriteit verklaarde u echter reeds op 29 juli 2022 dat u uw Griekse documenten aan een smokkelaar had afgegeven (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw inconsistente verklaringen aangaande uw Griekse documenten, wijzen er nogmaals op dat u de Belgische, en andere Europese, asielinstanties bewust om de tuin tracht te leiden."

Door in haar verzoekschrift louter te stellen dat "het vermogen om de seizoenen bij naam te noemen niet noodzakelijk een onweerlegbaar bewijs vormt voor de authenticiteit van een nomadische ervaring" weerlegt verzoekster geenszins dat van haar, gelet op haar beweerde afkomst uit een nomadische familie en de beweerde rol die zij daarin zou hebben opgenomen door voor het vee te zorgen en het tijdens droogteperiodes op andere locaties te laten grazen, redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij de seizoenen kent bij naam. Met de boutade dat "[t]aalvaardigheden kunnen variëren" doet verzoekster aan deze verwachting geen afbreuk. De Raad wijst er overigens op dat verzoekster voorgehouden nomadische leven in haar land van herkomst niet louter in twijfel word getrokken op basis van haar gebrekkige kennis van de seizoenen, maar dat in bovenstaande motieven van de bestreden beslissing gewezen wordt op meerdere andere pertinente vaststellingen die tot deze conclusie leiden en die door verzoekster geheel onverlet worden gelaten. Waar zij stelt dat haar verklaringen dat zij voor het vee zorgde en haar familie begeleidde bij periodes van droogte consistent zijn met de nomadische levensstijl, vormt dit louter een herhaling van haar eerdere verklaringen, maar kan dit de motieven van de adjunct-commissaris niet weerleggen. Verzoekster verwijst tevens andermaal naar de moeilijke ervaringen die zij heeft doorgemaakt in Somalië en stelt dat dit diepgaande gevolgen heeft op haar geheugen. Verzoekster laat echter na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar vermeende psychologische toestand haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Verzoekster verklaart hierbij een afspraak met een psycholoog gepland te hebben, maar brengt hiervan geen enkel begin van bewijs bij. Bijgevolg slaagt verzoekster er niet in een ander licht te werpen op de pertinente analyse van de adjunct-commissaris, waarin deze vaststelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt opgegroeid te zijn in een nomadische familie.

Het voorgaande in acht genomen, besluit de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw identiteit, noch aan uw leefomstandigheden in Geedi Xeyr, in Somalië, noch aan uw beweerde problemen met Al

Shabaab. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw profiel, m.n. dat van nomade woonachtig in Geedi Xeyr, in het district Cadale, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw reële levensomstandigheden in Somalië, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze omstandigheden hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

In de mate dat hoger is komen vast te staan dat verzoekster geen zicht biedt op haar identiteit en leefomstandigheden, alsook de werkelijke reden(en) waarom zij haar land van herkomst verlaten heeft, kan geen geloof worden gehecht aan haar profiel van vrouw die gedwongen werd om te trouwen met een lid van Al-Shabaab, noch aan de bedreigingen die daaruit zouden zijn voortgevloeid. In de huidige stand van zaken dringt een verder onderzoek van dit voorgehouden profiel of deze beweerdde bedreigingen zich niet op en is de vraag of de aangevoerde feiten verband houden met een politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, niet relevant. Waar zij verder aanvoert dat zij deel is van *“de groep van artiesten in Cadale”* en vervolging vreest als gevolg van het behoren tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster deel zou zijn van een groep van artiesten. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting, bevestigt verzoeksters advocaat dat het om een materiële vergissing gaat.

Verzoekster haalt in haar verzoekschrift verder algemene informatie aan over de bedreigingen die vrouwen die gedwongen worden om te huwen in Cadale kunnen beleven, en voert aan dat in deze context meer nadruk moet worden gelegd *“op de hoeveelheid precieze informatie die verzoeker kon verstrekken, dan op de weinige extra details waarover zij niet beschikte”*. Deze algemene informatie is in het licht van de vaststelling dat verzoekster haar profiel en de door haar aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt, niet dienstig. Verder concretiseert verzoekster niet welke precieze informatie die zij zou hebben gegeven *in casu* over het hoofd zou zijn gezien. Met haar algemene verwijzing naar de instabiele veiligheids- en politieke situatie in Somalië en de organisatie van Al-Shabaab in Cadale werpt verzoekster voorts geen ander licht op de vaststelling dat zij geen zicht biedt op de plaats(en) waar en de omstandigheden waarin zij voorafgaand aan het vertrek uit haar land van herkomst zou hebben geleefd.

Waar verzoekster in de conclusie van haar middel betoogt dat de motieven van de bestreden beslissing *“onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met Al-Shabaab, rekening houden met zijn ongeschoold profiel en de context van de gebeurtenissen”*, herhaalt de Raad dat de adjunct-commissaris op goede gronden kon oordelen dat, aangezien verzoekster er niet in geslaagd is haar voorgehouden profiel van nomade woonachtig in het dorp Geedi Xeyr, gelegen in het district Cadale in de regio Middle Shabelle in Somalië, aannemelijk te maken, er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden problemen met Al-Shabaab die hier onlosmakelijk mee verbonden zijn. Het gegeven dat verzoekster, althans volgens haar verklaringen, nooit naar school is geweest kan de gedane vaststellingen niet verschonen of verklaren. Zelfs van een ongeschoold persoon kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn of haar beweerdde regio van afkomst en dat hij of zij doorleefde en aannemelijke verklaringen aflegt over zijn of haar levensomstandigheden. Het gegeven dat verzoekster niet in de gelegenheid zou zijn geweest om schoolse kennis op te doen, kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Zij toont bovendien niet aan dat laaggeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is om haar identiteit, profiel, levensomstandigheden en reisweg middels doorleefde en consistente verklaringen hierover aannemelijk te maken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoekster kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep.

Verzoekster betoogt verder, onder verwijzing naar algemene informatie, dat zij geen aanspraak kon maken op de bescherming van de Somalische autoriteiten in Cadale. De Raad stelt echter vast dat, aangezien verzoekster er niet in slaagt haar herkomst en bijgevolg haar beweerdde vrees voor Al-Shabaab aannemelijk te maken, de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van nationale bescherming zich *in casu* niet stelt.

Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift aanvoert dat de omstandigheden van het onderhoud bij de DVZ heel vaak moeilijk en frustrerend zijn (lawaaiig, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, enz.) en de kandidaten onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, beperkt zij zich tot een algemene kritiek die zij niet op haar persoonlijke situatie betreft, laat staan dat verzoekster zou aantonen dat de door haar aangehaalde hypothetische problemen zich *in casu* daadwerkelijk hebben voorgedaan. In zoverre verzoekster aanvoert dat

het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6 van het EVRM werd geschonden doordat het interview bij de DVZ plaatsvond zonder de aanwezigheid van een advocaat, benadrukt de Raad dat, daargelaten het feit dat deze bepaling geen toepassing vindt in het kader van een procedure tot het bekomen van internationale bescherming, verzoekster niet toelicht hoe de afwezigheid van een advocaat tijdens het interview bij de DVZ haar zou hebben verhinderd de kernelementen van haar persoonlijk relaas op zelfstandige en coherente wijze uiteen te zetten. Blijkens de in het administratief dossier aanwezige vragenlijst werd het betrokken verslag aan verzoekster voorgelezen in het Somalisch en vervolgens door haar voor akkoord ondertekend. Zodoende heeft verzoekster uitdrukkelijk bevestigd dat de in het verslag opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS antwoordde verzoekster bevestigend op de vraag of zij bij de DVZ in het kort alle elementen kon aanhalen die ertoe geleid hebben dat zij Somalië verlaten heeft. Gevraagd of ze opmerkingen had over dit eerste gesprek bij de DVZ, antwoordde verzoekster: *“Alles is correct genoteerd”* (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Het is derhalve niet ernstig dat verzoekster thans suggereert dat de *in casu* vastgestelde incoherenties en onaannemelijkheden in haar verklaringen te wijten zouden zijn aan de omstandigheden waarin het interview bij de DVZ zou zijn verlopen. In dit verband dient er nog op gewezen dat de ambtenaren van de DVZ onpartijdig zijn en er geen persoonlijk belang bij hebben de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming onjuist weer te geven. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoekster kan aldus niet overtuigen in zoverre zij eventuele tegenstrijdigheden in haar verklaringen toeschrijft aan *“een fout in de vaststelling van de feiten gedurende het onderhoud bij DVZ”*. Verder kan niet blijken op welke wijze *“het feit dat een verzoeker de gebeurtenissen soms op een niet-chronologische manier kan vertellen, vanwege een gebrek aan continuïteit in zijn ideeën”* een verklaring kan bieden voor enige *in casu* vastgestelde tegenstrijdigheid nu nergens in de motivering van de bestreden beslissing wordt gewezen op problemen met de chronologie van de voorgehouden feiten.

Verder voert verzoekster nog aan dat zij niet in de gelegenheid werd gesteld *“om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming is beschouwd”*. De Raad kan verzoekster hierin echter niet bijtreden, daar uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* van het CGVS verzoekster verschillende keren geconfronteerd heeft met haar tegenstrijdige verklaringen en haar de mogelijkheid gegeven heeft hiervoor een verklaring te bieden (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 35-36). In zoverre verzoekster zou aanvoeren dat zij op het CGVS met bepaalde van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden of incoherenties niet werd geconfronteerd, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden. In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan ook het volgende worden gelezen: *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”*. Voormelde bepaling belet de adjunct-commissaris aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek waarmee verzoekster niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoekster niet met bepaalde inconsistenties tussen haar verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoekster, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels haar verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee zij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zoals *supra* wordt uiteengezet (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

Verder stelt de Raad vast dat, aangezien verzoekster geen duidelijkheid schept over haar herkomst, profiel en levensomstandigheden voor het verlaten van Somalië, er geen beoordeling kan gebeuren van verzoeksters vrees voor genitale verminking in hoofde van haar dochter. Het is namelijk niet aan de Raad te speculeren waar en in welke omstandigheden verzoekster en haar dochter, bij een eventuele terugkeer naar Somalië, terecht zullen komen. Nochtans is een duidelijk zicht op deze elementen essentieel om een correcte beoordeling te kunnen maken van verzoeksters nood aan internationale bescherming of die van haar dochter. Dat verzoekster lid is van GAMS en zelf genitale verminking onderging, zoals blijkt uit de door haar neergelegde documenten (AD, stuk 5, ‘Documenten’, nrs. 4 en 5), doet hieraan geen afbreuk.

Ook de overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. De Griekse documenten die verzoekster neerlegt betreffen louter haar verblijf en status in Griekenland (*Ibid.*, nrs.

2 en 3), maar hebben geen betrekking op haar herkomst, profiel of beweerde vrees voor Al-Shabaab. Verzoeksters cv en huwelijksakte (*Ibid.*, nrs. 6 en 7) kunnen evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van deze elementen. De medische documenten betreffen verzoeksters medisch dossier (*Ibid.*, nr. 1), maar hebben geen betrekking op verzoeksters herkomst of verblijfssituatie in Somalië.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoekster het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekster weigert een zicht te bieden op haar feitelijke herkomst en eerdere verblijfplaats(en) in Somalië voorafgaand aan haar aankomst in België. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin faalt. In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoekster voor haar komst naar België, over haar reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of zij al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster het door haar eigen toedoen onmogelijk om haar werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is haar verwijzing in haar verzoekschrift naar de (veiligheids)situatie in Cadale en Mogadishu niet dienstig en kan zij hiermee geenszins volstaan om in haar hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

3.2.5.2. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.8. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT